

[Lykketoft]

len, så støtten kun ydes for de første 65 m² og 85 m² for henholdsvis enlige og ægtepar, mens man gradvis nedtrapper støtten for de overskydende kvadratmeter.

Personlig synes jeg, det er et helt acceptabelt indgreb, der tilpasser systemet og vil tilskynde til en lidt bedre fordeling af boligmassen. Det, vi har været meget afgørende imod og har været med til at forhindre, er generelle nedskæringer af boligstøtten til pensionister. En almindelig ny, god ældrebolig vil ikke blive ramt med nogen form for indgreb, fordi den opfylder m²-normen.

Det, Fremskridtspartiet medvirkede til sidste år, var derimod et forsøg på at gennemføre nedskæringer i boligydelsen, der i løbet af få år ville have betydet huslejstigninger på 500 kr. om måneden, også for beboere af en 65 m² stor ældrebolig. Så jeg synes ikke, Fremskridtspartiet skal begynde at fremstille sig selv som ridere af pensionisternes interesser. Det var kun, fordi en person, som Fremskridtspartiet siden har bortvist med yderste afsky og smidt ud af partiet, dengang brød partilinen, at en meget, meget større kreds af pensionister ikke er blevet udsat for langt, langt større forandringer, end der overhovedet lægges op til i den aftale, der nu er lavet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Inger Stilling Pedersen taler om, at når man betaler skat, får man også noget retur, men problemet er bare, at man bliver frastjålet en del af sin lønindkomst, og derefter kan man gå hen og få almisser ved, at man kan vælge blandt de udbud, staten vælger at give retur. Vi ønsker, at folk skal beholde pengene selv og selv foretage valg. Det er deri, den ideologiske forskel ligger.

Det helt absurde er så, at Socialforskningsinstituttet i en undersøgelse fra 1987, der hedder »Nederst ved bordet«, dokumenterer, at det er de svageste grupper i samfundet, der får mindst ud af den offentlige hjælp, hvorimod folk med mellemindkomster og høje indkomster – dem, der går i teater, på bibliotek osv. – får meget mere retur, og det er egentlig socialt helt urimeligt.

Både fru Inger Stilling Pedersen og hr. Kofod-Svendsen var inde på, at Fremskridtspartiet i går stemte for nogle af ændringsforslagene.

Ja, og det var kendetegnende for de ændringsforslag, vi stemte for, at man vil kunne genfinde nogle af dem blandt Fremskridtspartiets 802 ændringsforslag – ikke blandt dem, vi havde begæret til afstemning, fordi der jo forelå forligsforslag, men blandt de 802 kan man genfinde dem. Og det, der er kendetegnende for dem, er, at de alle sammen går ud på at give bedre forhold for de syge, de gamle og de allerdårligst stillede. Der er altså forskel på, om man pøser 2 mia. kr. ud til Østeuropa eller man giver 4 mio. kr. til Mødrehjælpen. Vi valgte at støtte det sidste og tage afstand fra det første.

Så er der spørgsmålet om arealnormen. Det ville jo altså for både hr. Kofod-Svendsen og hr. Lykketoft være en fordel, hvis man havde set nogle af de ændringsforslag, Fremskridtspartiet stillede. De gik ud på, at for de pensionister, der bor i en lejlighed i dag, er det fuldstændig urimeligt. Det er fuldstændig urimeligt, at en ældre dame på 85 år, fordi man vedtager det her, nu skal gå fra hus og hjem, og det vender vi os imod, alt hvad vi overhovedet kan. Det er ganske enkelt menneskeligt urimeligt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er altså svært, når man er medlem af Fremskridtspartiet og har et helt anderledes syn på den offentlige sektor og på vores samfund, end jeg kan fornemme at de andre partier i Folketinget har. F.eks. beklager fru Inger Stilling Pedersen sig over, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til – det var nærmest det, man fik indtryk af – at gøre noget godt for de dårligst stillede i vores samfund. Er det ikke gået op for fru Inger Stilling Pedersen, at den offentlige sektor er vokset ganske umådeholdent i de sidste 20 år? Dermed er indkomstskattetrykket også vokset ganske umådeholdent.

Men det er jo ikke sådan, at den offentlige sektors service er blevet bedre. Hvordan kan det så hænge sammen? Er det ikke, fordi der efterhånden er så mange led inden for den offentlige sektor, at de mennesker, som jeg egentlig tror at fru Inger Stilling Pedersen og jeg kan være enige om skal have del i vores fælles midler, rent faktisk ikke får dem? De går til alle andre umulige formål.